

Vsebina

Zanimivo

Protesti po vsej Nemčiji	4
Paket kmetijskih ukrepov	5

Travnništvo

Dan travništva – veliko zanimanje kmetov za urejanje travnikov

Vinogradništvo

Kap vinske trte – nevarna bolezen lesa vinske trte	8
--	---

Reportaža

Naval obiskovalcev in politikov	9
Novi Lexion v Sloveniji	10
Sir zori mesece, sirar pa leta dolgo	11

Živinoreja

Najboljše s kmetij Šaleške doline	12
Tehnično sušenje za visoko kvaliteto sena	14

Gradnja hlevov

Vreme in hlev	16
Največ težav v hlevih z zunanjo klimo	19
Daljšje ležanje – boljše počutje	22
Skrb za suh nastil izboljša dobrobit pitovnih piščancev	27

Tehnika

Novo registrirani traktorji v septembru 2019	29
Bodičaste pnevmatike TerraTec	30
Agritehnika 2019	31
Nagrajene novosti (2. del)	32
Novosti proizvajalcev	34
Finalisti	38
Interexport se širi na Štajersko	40

Sejem

Vrača se največji strokovni sejem kmetijske in gozdarske mehanizacije	42
---	----

V spomin

Neva Pajntar	44
--------------------	----

Recepti

Jesensko bučno veselje	45
------------------------------	----

Obvestila

Nagrada za zveste naročnike	46
-----------------------------------	----

Obvestila Zveze strojnih krožkov

Član EUROFARM združenja vodilnih kmetijskih časopisov

Član žirije za izbor traktorja leta

Izdajatelj: Kmetijska založba d.o.o.

Uredniški odbor:
Marjan Dolensek (kmetijska tehnika, gradnje),
Tatjana Čop
Veronika Valentar
Zorica Abraham Panič

Naslovnica: Simon Golob
Glavni in odgovorni urednik: Andrej Golob
Tehnični urednik, oblikovanje: Janez Grabec
Grafična priprava: Kmetijska založba d.o.o.
Tisk: Malex, d.o.o.
Naklada: 5.000 izvodov

Naslov uredništva:
KMETOVALEC, Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec
tel.: 02 885 67 00 in 05 901 05 76
E pošta: kmetovalec@km-z.si, http://www.kmetovalec.com
Naročnine in oglasno trženje:
KMETIJSKA ZALOŽBA d.o.o.
Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec
tel.: 05 901 05 76
E pošta: oglasi@km-z.si

Cena posamezne številke: 6 €
Letna naročnina (12 številke): 60 €
za tujino: 100 €
9,5% DDV vključen v ceno

Kmetom je prekipelo. Potem ko smo se kar navadili na demonstracije francoskih kmetov, so nas nekoliko presenetile demonstracije nizozemskih in nemških kmetov. Prvi so že od nekdaj bolj revolucionarni in vedno nekaj protestirajo in jih pravzaprav nihče več ne jemlje povsem resno, medtem ko so bili njihovi severni sosede vedno bolj ponižni in so v slogu „mi ne jamramo, temveč iščemo rešitve“, poti za izboljšanje svojega položaja predvsem iskali v povečevanju proizvodnje in nižanju stroškov pridelave. Sedaj je zmanjkalo potrpljenja tudi njim. Sodu je izbila dno napoved nove kmetijske politike, ki pred kmete postavlja nemogoče cilje. Tako politiki kmetom pod geslom biodiverzifikacije omejujejo gnojenje (odmerki in termini), zatiranje plevelov in škodljivcev na poljih in nasadih, načine reje živali ... Seveda lahko kmetje v takšnih pogojih pričakujejo padanje pridelkov oziroma prireje, višje stroške, kar ob padajočih cenah kmetijskih pridelkov in napovedanemu znižanju neposrednih plačil pomeni neizogiben propad množice kmetij. Najbolj na udaru so najbolj intenzivne kmetije, tiste, ki so bile do sedaj nekako zastavonoše napredka. Zato ni presenetljiv upor Nizozemcev, ki imajo daleč najbolj razvito kmetijstvo in so v preteklosti ogromno vlagali v ta razvoj ter so posledično tudi močno zadolženi. Zdaj naj bi pridelavo zmanjšali skoraj za polovico. Kako naj s polovico pridelka ob nižjih cenah in z manjšimi subvencijami preživijo? Njihove pripombe in predlogi so naleteli na gluha ušesa. Politike danes ne zanima, kaj je prav in kaj ni, temveč samo, kaj meni javnost. Tu kmetje potegnejo kratko: jih je malo, pa večina jih je bolj navajena delat kot nakladat. Tako politiki vedno bolj nasedajo raznim organizacijam in gibanjem, običajno povezanih v dobro plačane nevladne organizacije, ki nimajo nobenega stika z realnim življenjem, so pa zelo glasne in imajo veliko podporo v medijih. Posledično sprejemajo vse bolj nerazumne ukrepe, ki si jih lahko izmislijo le ljudje, ki niso nikoli zaslužili kosa kruha za lastnimi rokami, za katere hrana raste v supermarketih, denar prihaja iz bankomata in elektrika iz vtičnice. Še tega ne vedo, kakšnega spola so, pa bi radi vsem solili pamet. Takšni ljudje so običajno (če sploh) zaposleni v javnem sektorju, kakšni nevladni organizaciji ali pa jih še vedno vzdržujejo starši. So pa glasni in kdor si jim drzne oporekati, ga hitro razglasijo najmanj za raznašalca sovražnega govora, če ne že kar za fašista ... Vse manj veljajo dejstva in vse več ideologija. Kot bi v Evropi prevzemali oblast Rdeči kmeri. Javnost pa to sprejema, kot da ne bi vedeli, kam tovrstne ideologije privedejo. Še povsod, kjer so jih poskušali udejaniti, so se končale katastrofalno: z množično lakoto in poboji.

Danes o okolju naklada vsak, ki ima pet minut časa. In manj ko ve, bolj je glasen. Nobena dejstva niso več važna, in ker je lažje videti iver v tujem očesu kot bruno v lastnem, so kar naenkrat kmetje postali najhujši onesnaževalci na tem planetu. Tisti, ki jim ideologija zalije možgane in zamrači oko, niso pripravljeni sprejeti nobenega dejstva. Bolj ko jim dokazuješ, kako kmetijstvo dejansko ohranja in izboljšuje okolje, saj je to po vseh kriterijih bolj zdravo, kot je bilo pred par desetletji, bolj bodo oni gonili svojo in želeli povratek v stare čase. Seveda, le kmetje naj bi delali in živeli kot pred stoletji, oni pa bi uživali vse blagodati sodobne civilizacije. Žal se tudi med strokovnjaki najdejo takšni, ki so za drobtinice z bogato obložene mize ali bodoče sinekuro pripravljene ideologije podpreti z na videz strokovnimi argumenti, ki so običajno le iz konteksta iztrgani delčki. In zaradi takšnih nedomišljenih, na ideologiji temelječih ukrepov, se okolju dela še večja škoda. Tako so nemški okoljevarstveniki ugotovili, da kljub ukrepom iz nitratne direktive vsebnost nitratov v podtalnici marsikje še vedno presega kritično mejo. Namesto da bi poiskali vir tega onesnaženja, še naprej obtožujejo kmetijstvo za glavnega onesnaževalca in zahtevajo dodatne omejitve pri gnojenju. Vse bolj postajamo podobni mizarju, ki je že trikrat skrajšal nogo pri mizi, pa so druge še vedno daljše od te.

Med ukrepi, ki so spodbudili upor kmetov, je tudi zahteva, da morajo v klavnicah na video posneti zakol vsake živali in ga arhivirati. Zamisel, vredna naših burek doktorjev iz FDV. Seveda živali zaradi snemanja ne bodo nič manj trpele, bo pa vsaka klavnica morala zaposliti še ustrezno število snemalcev. (Mogoče računajo, da bodo tako povečali možnost zaposlitve nezaposljivih diplomantov z raznih družboslovnih fakultet?) Predstavljajte si, kakšen strošek to pomeni za manjšo klavnico. In ni potrebno trikrat ugibati, na koga bodo klavnice ta strošek prevalele.

Samo spomnite se zadnjih dogajanj okoli plačevanja bikov, starejših od 24 in mlajših od 30 mesecev, ki so kar naenkrat postali stare krave. Res evropska direktiva ne dovoljuje deklariranja mesa takšnih bikov kot mlada govedina in dejansko so jih mesarji kot bike B že nekoliko slabše plačevali od bikov A. Namesto da so jih sedaj začeli plačevati kot stare krave, samo mesa od teh bikov ne bi smeli v mesnici deklarirati kot „mlada govedina“. Z malo iznajdljivosti bi lahko meso prodajali pod nekoliko drugačnim imenom (npr.: manj mlada govedina), pač za nekoliko nižjo ceno, ustrežno temu, koliko so manj plačali kmetu že ob nabavi. Tako so sedaj bike B kmetu plačevali po nižji ceni, meso pa prodajali po enaki kot od bikov A.

Naša kmetijska ministrica je pred dnevi zapisala: „In kadar govorimo o kmetijstvu, menim, da je čas, da tudi kmetu vrnemo spoštovanje in dostojanstvo, ki ga zasluži. Prepegost je namreč občutek, da se na kmetijstvo in na kmeta gleda podcenjujoče. Kmetijstvo niso subvencije, onesnaževanje narave, smrad in blato, temveč je kmetijstvo skrbnik našega okolja in pridelovalec naše hrane. Zato mu moramo to veljavo in ugled v družbi povrniti.“

Naj njene besed meso postanejo in kmečki punt pri nas ne bo potreben.

Vaš urednik